

det ikke vilde fremme dette Ønskes Gennemførelse, dersom man i dette Øjeblik søgte at realisere det ved at underkaste dette Lovforslag en nærmere Behandling i et Udvalg. Jeg tror, at det bedste, man kan gøre ogsaa for Militærmusikken i Almindelighed, er at vedtage dette nye Lovforslag uforandret, som det foreligger. Den højtærede Minister har jo gjort Rede for dets Indhold, og jeg finder ingen Grund til at gentage de af ham meddelte Oplysninger. Jeg skal kun understrege, at den ene Del af Spørgsmaalet har vi for saa vidt allerede løst, som vi har stemt for en Bevilling paa Aarets Finanslov, der gør det muligt at undlade at afskedige de paagældende Hornblæsere i dette Finansaar. Men Lovforslaget har altsaa til Formaal, at de skal blive i deres Stilling og saa udover dette Finansaar, indtil de afgaar paa regelmæssig Maade. — Den anden Bestemmelse, om Aldersgrænsen for Underhornblæsere; antager jeg i nogen Maade vil kunne afhjælpe den Ulempe, der har vist sig ved, at der er saa ringe Tilgang til Musikkorpset. Jeg tillader mig altsaa paa mit Partis og egne Vegne at anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse i den Skikkelse, hvori det foreligger, og jeg finder det ikke hensigtsmæssigt, at der om denne Sag i dette Øjeblik nedsættes Udvalg.

Lange: Naar jeg paa min Gruppes Vegne skal udtale mig om dette Lovforslag, kan jeg overfor den ærede sidste Taler ikke nægte, at det betyder en Forbedring i Forhold til den nuværende Ordning af Militærmusikken, men det vil ikke sige meget. Jeg vil ganske ærligt tilstaa, at jeg havde tiltroet den højtærede Forsvarsminister den Opfattelse, at hvis han skulde begynde at røre ved den Sag, burde Forbedringen gøres større, end det her er sket. Jeg mener nemlig, at vi ikke paa nogen Maade kan være tjent med at lade den nuværende Ordning af Militærmusikken vedblive at bestaa, og jeg havde troet, at den højtærede Minister var blevet paavirket af de mange Henvendelser, der er kommet baade fra den ene og den anden Side, fra Repræsentanter for de forskellige Befolkningslag og de forskellige politiske Partier.

Loven af 1911 var efter min Formening en meget daarlig Lov — den kan jo ikke lægges den højtærede Forsvarsminister til Last. Den er endogsaa affattet paa en saadan Maade, at den ikke kan gennemføres, thi der staar i den, at der

skal være Musik i hver Garnisonsby, men ikke desto mindre er der i alt Fald to Garnisonsbyer her i Landet, nemlig Fredericia og Ringsted, som ikke har Militærmusik, og en tredje, Holbæk, har indtil for ganske kort Tid siden heller ikke selv haft Militærmusik, men har faaet den Smule, den havde, fra andre Garnisonsbyer, og det var Artillerimusik, som ikke er i Stand til at følge Fodfolket, naar det er til Øvelser. Jeg mener derfor, at der vilde have været god Grund til at fremkomme med et Lovforslag, som kunde have bragt Forholdene tilbage i de gamle Former. Jeg mener, at det ikke var for meget, og der er mange Grunde, der taler derfor. Jeg skal for det første henvise til, at i kulturel Henseende har det for Befolkningen meget stor Betydning, at Militærmusikken bliver forbedret, ligesom det vil være til uvurderlig Nytte i militær Henseende. Det maa nemlig erindres, at det for Soldaterne har stor Betydning, om de har Musik eller ikke. Musikken virker ikke alene oplivende, men ogsaa forædlende og dannende, og det mærkverdige er, at den gavner baade i Sorg og i Glæde. Det er et af mine Motiver til, at jeg ønsker, vi maa komme ind under bedre Forhold med Hensyn til Militærmusikken.

Tanken om en Forbedring er jo fremkommet lige fra den første Dag og har holdt sig indtil den Dag i Dag. Der er fremkommet og vil fremkomme Andragende paa Andragende til den højtærede Forsvarsminister om en Forbedring af disse Forhold. Ved Behandlingen i Folketinget udtalte Folketingsmanden for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen) og for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) sig paa en saadan Maade, at det giver mig Anledning til at tro, at der ogsaa i Folketinget vil være Stemning for en Forbedring i den antydede Retning. Og selve den højtærede Forsvarsministers Udtalelser tyder paa, at ogsaa hans Parti og han selv ikke har noget imod, at disse Forhold ordnes paa en bedre Maade. Det er altsaa de 3 Partier. Og for Socialdemokraternes Vedkommende tror jeg at turde sige, at der vil et Forslag som dette ikke møde Modstand af nævneværdig Betydning. Thi der er jo intet Parti, der mere end det udtaler sig til Gunst for at skabe de smaa i Samfundet en Glæde; og hvis man ser, hvem det er, der glædes ved Musikken, enten det er i Provinserne eller her i København, naar den spiller, saa er det i Regelen Smaafolk, der derigennem faar en Op-